

Arrest

nr. 286 907 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. RAMAEKERS
Raperiestraat 12
3700 TONGEREN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. RAMAEKERS die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op 28 december 1996.

1.2. Verzoeker dient op 25 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 19 januari 2023 een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats.

1.4. Verzoeker wordt, middels videoconferentie, gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 7 februari 2023, evenals op 17 februari 2023.

1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 7 maart 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 28 december 1996 te Dhusomareeb, Somalië. Toen u acht maanden tot één jaar oud was, werd u door uw adoptieouders op straat gevonden en te Dhusomareeb verder grootgebracht. Tussen uw zeven en tien jaar werd u door uw adoptieouders van Somalië naar Djibouti meegenomen, meer specifiek naar het Ali Adde kamp. U verbleef één tot twee jaar in dit kamp, u werd er misbruikt door uw leerkracht genaamd Y.B., tevens was er armoede. U woonde een tijdje in Baras Rambo, gelegen in de hoofdstad. Vervolgens verbleef u nog in een plaats genaamd Buldhuqo (gelegen in Balbala, niet ver van de hoofdstad verwijderd), u woonde ook in andere wijken in Balbala, zoals in Hayabley, Warabaley, Layabley, Beka 12, Sitay Wadajir en Arhiba. U werd in Balbala misbruikt door een zekere F.A.. Toen u wat groter was en na ongeveer een zestal jaren in Djibouti te hebben gewoond, ging u naar Ethiopië, u woonde er meer bepaald in het Aw Barre kamp, vlakbij de stad Qabri Bayah (cfr. kamp Awbare bij de stad Kebri Beyah) en in Dambal (terug met uw adoptieouders), daarna trok u met uw adoptieouders terug naar Djibouti, meer bepaald naar Buldhuqo. Vervolgens ging u terug naar Ethiopië, ondermeer naar Dire Dabe (cfr. Diridhaba) en Addis Abeba, om daarna naar Djibouti terug te keren, alwaar u in 2014 uw vriendin W.H. (Somalische nationaliteit) – ondertussen reeds aan HIV overleden - leerde kennen. Eind 2014 kregen jullie een dochter M/M, zij zou volgens uw laatste informatie in Buldhuqo te Djibouti verblijven. Ten slotte ging u nogmaals naar Ethiopië om dan in 2015 naar Soedan en Libië te gaan en naar Europa door te reizen. U diende asielaanvragen in te Duitsland, Frankrijk en Luxemburg, u kwam uiteindelijk op 22 oktober 2021 in België aan en u diende op 25 oktober 2021 alhier een asielaanvraag in. U werd op 19 januari 2023 ondergebracht in het gesloten centrum van Merksplas, dit ten gevolge van feiten van openbare orde. U stelde nooit naar Somalië te zijn teruggekeerd, uw adoptieouders verblijven nog steeds in Dambal, Ethiopië.

U haalde aan biseksueel te zijn en hierdoor niet naar Somalië te kunnen terugkeren. Verder heeft u er geen familiale ondersteuning, is er geen onderwijs, woedt er een oorlog en is al shabaab er aanwezig.

U legt ter staving van uw asielaanvraag een “Verzoekschrift aan de Vrederechter” d.d. 19 april 2022, een “bewijs van seponering” d.d. 31 januari 2023 en een begeleidend schrijven van uw advocate d.d. 03 februari 2023, een “Brief van de medische dienst” d.d. 20 februari 2023 – opgesteld door Dokter S. D. - en een begeleidend schrijven d.d. 27 februari 2023 van uw advocate voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Zo gaf u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 11 maart 2022 aan zware psychologische problemen te hebben (zie “Beoordeling bijzondere procedurele noden” d.d. 11 maart 2022). Er werden toen dan ook passende steunmaatregelen [prioritaire behandeling interview, aanpassen taalgebruik en een interviewer kwetsbare personen, welzijn centraal stellen, genoeg tijd geven om te antwoorden, pauzes inlassen indien nodig] genomen.

Ook tijdens uw beide persoonlijke onderhouds voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werden er u steunmaatregelen verleend. Zo werd u gehoord door een Protection Officer gespecialiseerd in het horen van kwetsbare personen. Verder werd er u bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 07 februari 2023 gevraagd hoe het op dat moment met u zou zijn gegaan, waarop u het volgende aangaf: “Ik voel me altijd niet goed, omwille van de slechte ervaring, problemen die ik meemaakte, ik kan zelfs de mensen niet in de ogen kijken, maar ik zal vandaag mijn best doen om me te concentreren” (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 07 februari 2023 p. 3, hierna genoemd cgvs 1 p. 3). U verteld dat er in uw administratief dossier staat vermeld dat u vaak stress zou hebben en gepolst hoe het op dat moment hiermee zou zijn gesteld, antwoordde u het volgende: “Ik heb altijd stress mee, het is een ziekte die ik opliep sinds ik in Europa aankwam, ik was geschokt door wat er met mijn vrouw was gebeurd” (cgvs 1 p. 3). U vervolgde dat u tussen uw zeven en tien jaar oud uw beweerde land Somalië zou hebben verlaten, vervolgens in een

vluchtelingenkamp zou hebben verbleven en aldaar problemen – waaronder een verkrachting en slechte levensomstandigheden – zou hebben gekend, u zou een beetje beschaamd zijn om deze problemen te vertellen (cgvs 1 p. 3). Er werd u toen door de Protection Officer verteld dat zij er alle begrip voor had dat dit niet gemakkelijk zou zijn om over te praten, doch het wel belangrijk zou zijn dat u zou vertellen wat u allemaal zou hebben meegemaakt, waarop u aangaf toen klaar te zijn geweest om alles te vertellen, ondanks dat u beschaamd en geshockeerd zou zijn over wat er met u zou zijn gebeurd (cgvs 1 p. 3). Er werd u vervolgens gevraagd of u in België naar een psycholoog zou gaan, wat u bevestigde, u zou tevens gedurende 40 dagen in een gespecialiseerd centrum – voor personen met psychologische problemen – hebben verbleven, u zou er toen tabletten hebben gekregen en het zou deels hebben gewerkt gezien u minder nachtmerries en minder schrik zou hebben (cgvs 1 p. 4). U verklaarde verder nog dat u voor het laatst in december vorig jaar naar een psycholoog zou zijn gegaan in Sint-Niklaas, u zou daar zeer goed zijn geholpen (cgvs 1 p. 4). Gepolst of u zich dan nu beter zou voelen, gaf u het volgende aan: “Ik werd daar heel goed geholpen, ik ben er enorm veranderd, toen ik werd opgenomen was ik in een slechte toestand, nadat ik het centrum verliet, ben ik volledig hersteld, en ik was toen klaar om te gaan werken, maar het incident is gebeurd en ik werd helaas naar hier overgebracht (cfr. u refereerde naar uw overbrenging naar het gesloten centrum van Merksplas) (cgvs 1 p. 4). U gevraagd om eens uit te leggen hoe u zich psychologisch zou voelen, gaf u enkel aan op dat moment voor de overheid te zitten, u zou dan ook een goed resultaat van het interview verwachten, u zou geen moeder of vader hebben en door andere, vreemde mensen zijn opgevoed (cgvs 1 p. 4). Er werd u verder nog gevraagd of u een nieuwe afspraak bij een psycholoog zou hebben gemaakt, wat u ontkende, u zou evenwel graag naar het centrum van Sint-Niklaas willen terugkeren om er zo uw leven te herstellen, u zal er niet meer voor problemen zorgen bij andere mensen (cfr. wederom refererend naar uw overplaatsing naar Merksplas ten gevolge van een incident in een vorig opvangcentrum) (cgvs 1 p. 4). Gevraagd of u nog medicatie zou nemen, bevestigde u dit, u zou ongeveer acht (verschillende soorten) tabletten gebruiken, u zou verder niet weten welke medicatie of om welke redenen u deze zou moeten nemen, u zou wel voelen dat het u zou helpen (cgvs 1 p. 4). Er werd u ten slotte nog op gewezen dat, indien u het tijdens het gesprek lastig zou krijgen, u stress zou voelen of zich psychologisch niet ok zou voelen, u even een pauze zou willen of met uw advocate zou willen praten, u dit zeker zou mogen aangeven zodat de Protection officer hiermee rekening zou kunnen houden, waarop u bevestigend antwoordde (cgvs 1 p. 4). Toen u iets verder tijdens uw eerste onderhoud voor het cgvs uw hoofd naar beneden deed toen een begeleider van het centrum van Merksplas even in uw lokaal binnen kwam om te kijken of alles ok was, werd er u wederom door de Protection Officer op gewezen dat u altijd om een pauze zou mogen vragen, waarop u aangaf verder te kunnen gaan, doch u zou een terugval hebben gekregen door de stress, u zou hoofdpijn voelen en graag een paracetamol willen nemen (cgvs 1 p. 8). Uw advocate vroeg vervolgens op haar beurt – na toestemming van de Protection Officer - aan een begeleider van het centrum om de door u gevraagde medicatie, waarop de Protection Officer wachtte tot u deze had kunnen innemen (cgvs 1 p. 8). Vervolgens vroeg de Protection Officer u om te vertellen hoe u zich zou voelen, waarop u aangaf schrik te voelen, hoofdpijn te hebben, u zou ons niet in de ogen kunnen kijken en u zou in de war zijn (cgvs 1 p. 8). Er werd toen aangegeven dat uw advocate en de Protection Officer bezorgd zouden zijn over u, waarop u aangaf schrik te hebben en u te voelen als iemand die geen zin zou hebben om te luisteren naar wat een persoon hem zou willen vertellen (cgvs 1 p. 8). U vervolgde u altijd zo te voelen, mensen niet in de ogen te kijken, iedereen zou denken dat u gek zou zijn, u zou zich beter hebben gevoeld toen u in Sint-Niklaas zou hebben gewoond (cgvs 1 p. 8). Er werd u vervolgens door de Protection Officer gevraagd of het zou lukken om nog even het gesprek verder te zetten, waarop u aangaf u ok te voelen, u zou er klaar voor zijn om het interview te doen (cgvs 1 p. 8). Toen de Protection Officer iets later tijdens het gesprek aanvoelde dat u mogelijks nood aan een pauze zou hebben, werd er u deze vraag gesteld, waarop u aangaf hier effectief nood aan te hebben (cgvs 1 p. 12). Na deze ingelaste pauze vroeg de Protection Officer u of het terug wat beter met u zou gaan, waarop u dit bevestigde, u zou wat water op uw gezicht hebben gedaan (cgvs 1 p. 12). U gevraagd of het voor u ok was om nog wat verder te gaan, bevestigde u dit, u zou zich toen “koeler” hebben gevoeld (cgvs 1 p. 12). Er werd u vervolgens door een begeleider van het centrum koffie gebracht (cgvs 1 p. 12). Toen u iets later uw hoofd naar beneden deed, werd er u door de Protection Officer gevraagd of het met u zou gaan, waarop u aangaf schrik te hebben (cgvs 1 p. 15). De Protection Officer stelde toen het gesprek ver te zullen afronden, wat dan ook effectief gebeurde (cgvs 1 p. 15). Bij aanvang van uw tweede onderhoud voor het CGVS d.d. 17 februari 2023, nadat u zelf aangaf u ziek te voelen, hoofdpijn te hebben en een terugval van uw ziekte te hebben gekregen, werd er u gevraagd door de Protection Officer of u iets voor uw hoofdpijn zou hebben gevraagd, wat u ontkende, u zou geen extra tabletten hebben ingenomen (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 17 februari 2023 p. 2, hierna genoemd cgvs 2 p. 2). Er werd u toen gevraagd of u graag iets zou willen nemen tegen uw hoofdpijn, waarop u aangaf dat het geen probleem zou zijn, u zou gewoon doorgaan met het interview (cgvs 2 p. 2). Er werd u toen verteld dat, indien u tijdens het interview zou merken dat het erger zou worden, u dit altijd zou mogen zeggen,

gezien er dan nog steeds medicatie aan uw begeleiding zou kunnen worden gevraagd of er een pauze zou kunnen worden ingelast, waarop u bevestigend antwoordde (cgvs 2 p. 2). Iets later werd er u vervolgens de mogelijkheid gegeven om even naar het toilet te gaan, u praatte toen ook even tegen uw advocaat (cgvs 2 p. 7). Er werd u vervolgens gevraagd of u klaar zou zijn om terug verder te gaan, waarop u het volgende aangaf: “Ja, ik merk dat ik mij niet goed voelde hier, en ik heb gezien dat mijn gedrag is veranderd, ik eet soms mijn kaka, het leven hier is slechter dan het leven in Libië zelfs. Soms douche ik met mijn urine, en ik voel me niet ok, iedereen hier duwt me weg van hen, ik heb niemand hier om me te motiveren” (cgvs 2 p. 7). U verplaatste zich vervolgens naar een andere stoel in het lokaal en u begon tegen zichzelf te praten en te schelden, waarop uw advocate de begeleiding belde, u een sigaret ging roken en u vervolgens met uw advocate sprak (cgvs 2 p. 7). U zei vervolgens tegen de Protection Officer het volgende: “Ik heb schrik om mensen in de ogen te kijken, ik heb gevraagd om naar de psychiatrie te gaan en ik werd afgewezen. De mensen zeggen mij, mijn hoofd is te klein, en om het af te snijden” (cgvs 2 p. 7). Er werd u gevraagd of u ondertussen wat zou zijn gekalmeerd, waarop u stelde een tablet te hebben ingenomen en u beter te voelen, u zou ook tabletten in uw zak dragen (cgvs 2 p. 7). Gevraagd of u het ok vond om nog wat vragen te beantwoorden, bevestigde u hier klaar voor te zijn, doch toch nog ziek te zijn (cgvs 2 p. 7). Er werd u toen nogmaals op gewezen dat u, indien u zou merken tijdens het interview dat het terug wat moeilijker zou gaan, dat zeker zou mogen zeggen zodat er rekening mee zou kunnen worden gehouden, waarop u “ok” antwoordde (cgvs 2 p. 7). Er werd u toen nog meegegeven dat de Protection Officer het interview met u zou afnemen om naar u te luisteren en om u te helpen, waarop u stelde: “Ok, laat u mij helpen dan. Ik heb respect voor iedereen. Ik word telkens slecht behandeld door iedereen” (cgvs 2 p. 7). Toen u iets later tijdens het gesprek met buikpijn naar het toilet ging, werd er u nadien gevraagd of het nog zou gaan voor u en of u klaar zou zijn om nog even verder te gaan, waarop u bevestigend antwoordde (cgvs 2 p. 12) en het interview probleemloos kon worden verder gezet en afgerond. Uw advocate voegde verder nog, ter staving van uw psychologische problemen, een “Verzoekschrift aan de Vrederechter” d.d. 19 april 2022 toe, waarin er werd gevraagd om u – op dat moment woonachtig in een open centrum te Houthalen-Helchteren - ter observatie in het psychiatrisch ziekenhuis M.C. St. Jozef te Bilzen op te nemen, dit ten gevolge van de volgende motieven: “dat de zieke zijn/haar gezondheid en veiligheid in ernstig gevaar brengt en/of een gevaar betekent voor andermans leven of integriteit”. Deze motieven zouden blijken uit een omstandig geneeskundig verslag van dokter G. D. M. d.d. 19 april 2022, een verslag hetgeen evenwel niet aan het administratief dossier werd toegevoegd. Er werd verder ook nog een “Brief van de medische dienst” d.d. 20 februari 2023 – opgesteld door Dokter S. D. - voorgelegd, stellend dat u sedert 19 januari 2023 in het gesloten centrum te Merksplas zou verblijven en u er melding zou hebben gemaakt van een voorafgaand verblijf te CIBA (cfr. een Centrum voor Intensieve Begeleiding van Asielzoekers gevestigd in de gebouwen van het opvangcentrum in Sint-Niklaas) wat telefonisch zou zijn bevestigd. U zou verder zowel medisch als psychologisch in het centrum te Merksplas worden opgevolgd. Uw advocate gaf ten slotte in een begeleidend schrijven d.d. 27 februari 2023 nog mee dat zij CIBA meermaals zou hebben aangeschreven doch zij op heden geen reactie zou hebben mogen ontvangen. Verder zou zij vermoeden dat u zou hebben gerefereerd naar het medisch centrum St. Jozef als zijnde het gespecialiseerd centrum alwaar u een 14-tal dagen (cfr. 40 dagen naar uw mening) zou hebben verbleven. Uit deze zeer summier voorgelegde documenten kan er echter allesbehalve worden afgeleid dat u niet in de mogelijkheid zou zijn om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedures inzake uw verzoek om internationale bescherming. Uit bovenstaande blijkt immers dat u wel degelijk éénmaal aan een persoonlijk onderhoud met een medewerker van de DVZ en tweemaal aan een persoonlijk onderhoud met een Protection Officer van het CGVS heeft kunnen deelnemen en u hierbij uitgebreid uw motieven in het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft kunnen uiteenzetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen

van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U wist immers totaal geen zicht te bieden op uw eigen persoons- en identiteitsgegevens - meer bepaald uw (volledige) naam, geboortedatum, geboorteplaats en clan -, noch op uw land van nationaliteit (cfr. naar uw mening Somalië), uw voorgehouden verblijf in Somalië en uw beweerde verblijf als Somalisch vluchteling in Djibouti en Ethiopië, noch op uw familiale situatie.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting en de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 847/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, §1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde – over uw eigen persoons- en identiteitsgegevens - doorheen uw asielprocedures te Duitsland, Frankrijk en Luxemburg.

U diende immers vooreerst op 20 januari 2017 en op 26 april 2017 een asielaanvraag in bij de Duitse asielinstanties (zie “Eurodac Search Result” d.d. 25 oktober 2021, toegevoegd aan uw administratief dossier), volgens de Duitse instanties werd uw asielaanvraag er op 13 juni 2017 geregistreerd (alle info in dit kader werd toegevoegd aan uw administratief dossier). U gaf aldaar aan te luisteren naar de naam M. R. en geboren te zijn op 31 december 1998 te Bookh, Somalië. Er werd in Duitsland als alias tevens de naam R. M. (°31 december 1999) geregistreerd. U gaf in Duitsland eveneens aan tot de clan Tumal-Reer Hassan te behoren. Uw laatste adres in uw beweerde thuisland Somalië betrof naar uw mening Gaalkayo, stadsdeel Isaac, u vermoedde dat Gaalkayo in Puntland zou zijn gelegen (cfr. klopt niet, Gaalkayo behoort tot Mudug gelegen in Noord-Centraal Somalië), u zou evenwel een nomade zijn geweest. U verklaarde verder te Duitsland dat uw biologische vader M. A. G. zou heten, uw biologische moeder zou dan weer A. H. D. heten, zij zou tot de clan Madhibaan behoren en zijn overleden. In augustus 2016 zou u uw beweerde thuisland Somalië – ten gevolge van problemen met de clan Hawiye en met uw schoonfamilie - hebben verlaten. Uw biologische vader zou later naar Saudi-Arabië zijn gegaan, na twee weken zou hij van Saudi-Arabië naar Somalië zijn gerepatriëerd. Op 18 april 2018 en op 05 mei 2018 werd uw Duitse asielaanvraag afgesloten, dit in het kader van de toegepaste Dublinprocedure.

U diende vervolgens op 12 december 2017 in Frankrijk een asielaanvraag in (zie “Eurodac Search Result” d.d. 25 oktober 2021, toegevoegd aan uw administratief dossier). U werd aldaar geregistreerd als M. A. R., geboren op 28 december 1998 en de Somalische nationaliteit bezittend. U verklaarde er geboren te zijn te Gaalkayo, Somalië, en aldaar steeds te hebben gewoond. U besloot in april 2016 Somalië te verlaten ten gevolge van een landconflict, omdat u een kindsoldaat zou zijn geweest en u het doelwit van een aanslag zou hebben gevormd. Op 11 april 2019 werd uw Franse asielaanvraag negatief afgesloten (cfr. alle info van de Franse autoriteiten bevindt zich in uw administratief dossier). Op 17 februari 2020 diende u volgens onze informatie nogmaals een asielaanvraag te Frankrijk in (zie “Eurodac Search Result” d.d. 25 oktober 2021, toegevoegd aan uw administratief dossier).

U diende ten slotte op 27 mei 2021 een asielaanvraag te Luxemburg in (zie “Eurodac Search Result” d.d. 25 oktober 2021, toegevoegd aan uw administratief dossier). U verklaarde aldaar te luisteren naar de naam M. A. R. (°28 december 1996 te Moduk, Somalië), de Somalische nationaliteit

bezittend, en naar M. A. R. (°28 december 1998), de Somalische nationaliteit bezittend. U zou in april 2016 Somalië hebben verlaten. Uw biologische vader zou naar de naam A. M. luisteren, hij zou te Moduk zijn geboren, de Somalische nationaliteit bezitten doch op dat moment in Djibouti hebben verbleven. Uw biologische moeder zou dan weer H. A. heten, zij zou zijn overleden toen u nog zeer jong zou zijn geweest. Uw biologische zussen zouden dan weer H. en N. heten, beiden toen in Djibouti verblijvend. Op 16 juni 2021 zou uw overdracht – in het kader van de Dublinprocedure – naar Frankrijk zijn geaccepteerd door de Franse autoriteiten, u zou op 20 oktober 2021 effectief naar daar zijn overgebracht (cfr. alle info werd toegevoegd aan uw administratief dossier).

Uit bovenstaande blijkt dan ook dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd tijdens uw asielpcedures in Duitsland, Frankrijk en Luxemburg, dit voor zowel uw persoons- en identiteitsgegevens (uw naam, geboortedatum, geboorte- en woonplaats), de redenen waarom u uw beweerde land van nationaliteit Somalië zou hebben verlaten en de maand waarin u er zou zijn vertrokken en de identiteitsgegevens en woonplaatsen van uw beweerde familieleden.

Ook voor de Belgische asielinstanties legde u wederom tegenstrijdige verklaringen af (cfr. zowel binnen de Belgische asielinstanties als tussen de Belgische, Duitse, Franse en Luxemburgse instanties). Het is vooreerst ten zeerste frappant dat u pas in België – na aldus reeds eerder verscheidene asielpcedures in Duitsland, Frankrijk en Luxemburg te hebben doorlopen – , nog maar voor de allereerste keer met enig woord zou reppen over mogelijke adoptieouders en dat u niet door uw biologische ouders zou zijn opgevoed. U gaf immers alhier voor de allereerste keer aan, toen u acht maanden tot één jaar oud zou zijn geweest, door uw adoptieouders – naar uw mening beiden de Somalische nationaliteit bezittend en luisterend naar de namen S. Y. en A. H. – te zijn opgevangen en met hen verder in Dhusomareeb te Somalië – uw beweerde geboorteplaats - hebben gewoond (cgvs 1 p. 6 en p. 10-11), om vervolgens tussen uw zeven en tien jaar Somalië te hebben verlaten en met uw adoptieouders naar Djibouti te zijn gegaan, u zou hierna nooit nog naar Somalië zijn teruggekeerd (cgvs 1 p. 10-11 en cgvs 2 p.17). In Duitsland verklaarde u dan weer te zijn geboren in Bookh en in Gaalkayo te zijn opgegroeid bij uw biologische ouders, waarna u in augustus 2016 Somalië zou hebben verlaten, terwijl u in Frankrijk en Luxemburg dan weer stelde in Galkayo en Moduk te hebben gewoond met uw biologische ouders, en in april 2016 Somalië te hebben verlaten. U slaagt er aldus niet in om een concreet zicht te bieden op de context waarbinnen u zou zijn opgegroeid, meer bepaald enerzijds als zoon van zijn biologische ouders in uw beweerde land van nationaliteit Somalië of anderzijds als een mogelijk weeskind, opgevangen en grootgebracht door adoptieouders in uw beweerde land van nationaliteit Somalië en daarna naar Djibouti en Ethiopië gebracht. Dergelijke contextuele informatie is nochtans van cruciaal belang voor de beoordeling van uw asielaanvraag. Hoewel u verder tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 11 maart 2022 te België als uw biologische vader de naam A. G. had opgegeven, terwijl u als uw biologische moeder de naam W./W.A. liet registreren (zie “Verklaring DVZ” d.d. 11 maart 2022 p. 8), is het verder ook ten zeerste bevreemdend dat u zich een jaar later, meer bepaald tijdens uw interview voor het CGVS d.d. 07 februari 2023, de namen van uw biologische ouders – en aldus tevens uw eigen beweerde biologische achternaam binnen de Somalische context stevast verkregen via de biologische vader (en zijn clanlijn) – plots niet meer zou herinneren. Overigens gaf u in Duitsland ook als uw biologische vader de naam M. A. G. op, terwijl u voor uw biologische moeder A. H.D. weergaf, in Luxemburg gaf u dan weer de namen A. M. en H. A. als uw biologische vader en moeder weer. Dat u zich tijdens uw beide onderhouden voor het CGVS in februari 2023 aldus plots de namen van uw biologische ouders niet meer voor de geest zou weten te halen, tart dan ook alle verbeelding, en wijst er eerder op dat u mogelijks uw werkelijke biologische naam wenst te verzwijgen. Voor wat betreft uw eigen naam, verklaarde u alhier immers te luisteren naar de naam M.Ab.R. (cgvs 1 p. 5). U verklaarde deze familienaam “zelf te hebben voorzien”, u zou immers geen echte ouders hebben (cgvs 1 p. 5). U in dit kader om enige uitleg gevraagd, gaf u aan dat u zou zijn grootgebracht door andere mensen (cgvs 1 p. 5). Gevraagd hoe u dan aan uw beweerde achternaam M. A. zou komen, stelde u dat dit de naam van een oude man, genaamd M. A. A., zou zijn, deze man zou u vaak hebben geholpen, u zou verliefd op hem zijn geworden en zou daarom zijn naam hebben aangenomen (cgvs 1 p. 5). U zou deze man in Djibouti hebben ontmoet toen u tussen de zeven en tien jaar oud zou zijn geweest, ongeveer toen u Somalië zou hebben verlaten (cgvs 1 p. 5). U de vraag gesteld welke naam u dan weer zou hebben gehad toen u nog in Somalië zou zijn geweest, gaf u dan weer de naam H. A. H. op, u zou zo zijn genoemd door de twee mensen die u op straat zouden hebben aangetroffen, zij zouden u die naam hebben gegeven (cgvs 1 p. 5). Uw adoptieouders zouden immers luisteren naar de namen S. Y. en A. H. (cgvs 1 p. 6). Gepolst om welke redenen u zomaar zou hebben besloten om van naam te veranderen en de naam van die oude man M.A. A. over te nemen toen u zeven

tot tien jaar oud zou zijn geweest, gaf u het volgende aan: “Deze man, de laatste man, heeft me goed behandeld, hij heeft me onderdak gegeven, stuurt sommige kinderen naar school, dus de andere man, de vroegere, behandelde me niet goed” (cgvs 1 p. 6). U de vraag gesteld hoe u precies aan uw voornaam R. zou zijn gekomen, stelde u dan weer dat die oude man u zo zou hebben genoemd, R. zou de naam van een engel zijn (cgvs 1 p. 6). U gevraagd of u niet zou weten welke naam u bij uw geboorte zou hebben gehad, via uw biologische ouders, ontkende u dit dan weer, u zou zich dat niet kunnen herinneren, u zou de namen van uw biologische moeder en vader niet weten, u zou hen beiden niet kennen (cgvs 1 p. 6). U verklaarde verder nog uitdrukkelijk onder de naam M. A. R. te willen staan geregistreerd te België, u zou verder nooit een andere naam hebben gebruikt in Europa, u zou altijd deze naam hebben opgegeven (cgvs 1 p. 6). U zou ook niet hebben gehoord of u broers of zussen van uw biologische ouders zou hebben, u zou enkel één zoon van uw adoptieouders genaamd B. A. H. kennen (cgvs 1 p. 15). Er kan in dit kader voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dan weer had opgegeven dat uw adoptiefamilie maar liefst zes kinderen zou hebben gehad (zie “Verklaring DVZ d.d. 11 maart 2022 p. 10). Tijdens uw tweede onderhoud voor het CGVS d.d. 17 februari 2023 stelde u dan weer de naam Mohamed A. R. wel degelijk te hebben voorzien, doch dat u het liefst A. H. R. in plaats van M. A. R. zou worden genoemd, uw adoptieouders zouden u dan weer H. A. H. hebben genoemd (cgvs 2 p. 4). Vervolgens corrigeerde u dan weer uw naam naar R. M. H. A. (cgvs 2 p. 4). U gevraagd waar deze naam vandaan zou komen, stelde u R. M. A. te zijn genoemd, doch ook vaak H. A. H. te zijn genoemd (cgvs 2 p. 4).

U gaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken verder nog aan te zijn geboren op 28 december 1996 (zie “Verklaring DVZ” d.d. 11 maart 2022 p. 6). Voor het CGVS stelde u dan weer d.d. 07 februari 2023 dat uw geboortedatum niet correct zou zijn, het zou een schatting betreffen, het zou ongeveer het jaar 1996 of tussen 1996 en 1998 zijn (cgvs 1 p. 6). U ermee geconfronteerd dat er als uw geboortedatum 28 december 1996 zou zijn genoteerd, gaf u het volgende aan: “Ik heb de 28e aangenomen op de dag dat we veilig zijn gebracht door de Italiaanse zeemacht, in Sicilië, dat was de dag. Ik woonde in Catania in wijk Charia” (cgvs 1 p. 7). U zou evenwel enkel weten te zijn geboren ergens tussen 1996 en 1998, u zou dit hebben vernomen van de mensen die u zouden hebben grootgebracht, u zou evenwel 28 december 1996 als uw geboortedatum wensen te behouden (cgvs 1 p. 7). Tijdens uw tweede onderhoud voor het CGVS d.d. 17 februari 2023 gaf u dan weer aan geboren te zijn tussen 1996 en 1998 doch te wensen dat de Belgische asielinstanties 1998 zouden noteren (cgvs 2 p. 4).

U weet verder ook geen concreet zicht te bieden op de clan waartoe u zou behoren. Bij de Belgische DVZ verklaarde u immers zeker te zijn dat uw biologische moeder tot de clan Isse zou behoren, terwijl uw biologische vader een Sheikhal zou zijn, wat aldus logischerwijze van uzelf ook een Sheikhal zou maken, gezien de Somalische clanlijn steeds via de biologische vader wordt geërfd (zie “Verklaring DVZ” d.d. 11 maart 2022 p. 6). U stelde toen echter voor DVZ zelf geen etniciteit te hebben, u zou immers geen vader en moeder hebben en niet weten tot welke clan u zou behoren, u zou wel kunnen zeggen dat u tot een clan zou behoren (zie “Verklaring DVZ” d.d. 11 maart 2022 p. 6). Voor het CGVS verklaarde u dan weer te vermoeden van de Isse Musse clan te zijn, een clan dewelke vermoedelijk tot Darod (cfr. vermoedelijk Dir in plaats van Darod) zou behoren, gezien u zou vermoeden dat uw (biologische) vader hiertoe zou behoren (cgvs 1 p. 7). U zou dit immers hebben vernomen via de ouders die u zouden hebben opgevoed, het zou evenwel niet 100 percent zeker zijn (cgvs 1 p. 7). In Duitsland gaf u dan weer te kennen tot de Tumul<Reer Hassan te behoren, terwijl uw biologische moeder een Madhibaan zou zijn (zie supra).

Uit bovenstaande blijkt dan ook dat u totaal geen zicht weet te bieden op uw eigen identiteits en persoonsgegevens - meer bepaald uw (volledige) naam, geboortedatum, geboorteplaats- en woonplaats en clan -, noch voor wat betreft uw familiale situatie. Uit het gegeven dat u zou aanhalen mentale problemen te hebben – u zou immers in Frankrijk en Duitsland ook reeds mentale problemen hebben gehad en niemand zou zich aldaar over uw problemen hebben ontfemd, u zou dan ook in Duitsland en Frankrijk zijn geïnterviewd toen u psychische problemen zou hebben gehad en u zou tot op heden niet weten wat u aan hen zou hebben verteld, u zou daardoor ook geen beroep in deze landen hebben ingediend, dit gezien u zou zijn geïnterviewd toen u er ziek zou zijn geweest en er mentale problemen zou hebben gekend (cgvs 1 p. 11) - kan er evenwel niet worden ingezien waarom u omwille van uw psychologische toestand onwaarachtige verklaringen zou afleggen over dergelijke elementaire aspecten van uw identiteit en leven, gezien het immers meer doorzetting en luciditeit vraagt om valse verklaringen af te leggen dan correcte die gemakkelijker te onthouden zijn gezien ze steun vinden in de realiteit.

Er kan ten slotte nog worden opgemerkt dat u geen enkel document, ter staving van uw beweerde Somalische nationaliteit noch van uw voorgehouden verblijf in zowel Djibouti als

Ethiopië als Somalisch vluchteling, weet neer te leggen. U gaf immers aan de Somalische nationaliteit te bezitten, u zou er immers zijn geboren, het zou ook duidelijk zijn op uw gezicht dat u zou trekken op een Somaliër (cgvs 1 p. 7). U zou geen andere nationaliteit bezitten, u zou als vluchteling in Ethiopië en Djibouti hebben gewoond, u zou nooit de Ethiopische noch de Djiboutiaanse nationaliteit hebben gehad (cgvs p. 7-8). U gaf aan dat u wel degelijk papieren van Unicef zou hebben gekregen waarop er zou hebben gestaan dat u de Somalische nationaliteit zou bezitten, u zou deze in 2006 hebben gekregen in het vluchtelingenkamp Ali Adde te Djibouti alwaar u toen zou zijn geregistreerd (cgvs 1 p. 8 en p. 13). U vervolgde dat u en uw adoptiefamilie aldaar asiel zouden hebben aangevraagd, (u en) uw familie zou(den) dan ook een document hebben gehad in het Ali Adde kamp (cgvs 2 p. 6-7). U gevraagd welke documenten dit dan concreet zouden zijn geweest, vermeldde u een document van de Djiboutiaanse overheid, waarop er “vluchteling vanuit Somalië en woonachtig in Ali Adde District” zou hebben gestaan, dit zou een document van Unicef/de wereldhulporganisatie/de VN zijn geweest (cgvs 2 p. 6). U verder gevraagd naar andere documenten dewelke u mogelijks in Djibouti zou hebben gehad, gaf u enkel aan te zijn geholpen aldaar en documenten (van hulporganisaties) te hebben gekregen, het ene zou blauw en het andere zou geel zijn geweest, verder zou er nog een ander document met een andere kleur zijn geweest (cgvs 2 p. 7). Ook toen u in Baras Rambo/Bulduqo zou hebben gewoond, zou u een document van de immigratiedienst van Djibouti hebben gekregen gezien u er als Somalisch vluchteling zou zijn erkend, u zou er elke maand of elke twee/drie/zes maanden/één jaar een vernieuwing hebben moeten aanvragen (cgvs 2 p. 8). Ook een vluchtelingenkaart zou u in Djibouti hebben gehad (cgvs 2 p. 8). U zou al deze documenten evenwel niet kunnen voorleggen gezien u deze aan de Italiaanse autoriteiten zou hebben afgegeven (cgvs 2 p. 6 en 8). U gevraagd naar enige documenten op uw naam in Ethiopië, gaf u aan een document in Ethiopië te hebben gekregen, doch het zou niet echt belangrijk zijn, je zou niets in ruil – zoals voedsel – krijgen (cgvs 2 p. 10). U vervolgde asiel in Ethiopië te hebben aangevraagd en documenten van de vluchtelingen aldaar te hebben gekregen, meer bepaald in het stadje Kabri Bayah (cgvs 2 p. 10). U zou niet weten waar dit document zou liggen, u zou vermoeden dat “de oude man” het document nog bij zich zou hebben (cgvs 2 p. 10). Ten slotte zou u ook geen documenten van uw (Somalische) partner noch documenten zoals een geboorteakte op naam van uw kindje Maria/Marian kunnen neerleggen (cgvs 2 p. 10).

Gelet op bovenstaande vaststellingen hebt u totaal geen zicht weten te bieden op uw eigen identiteitsen persoonsgegevens - meer bepaald uw (volledige) naam, geboortedatum, geboorteplaats en clan – noch op uw land van nationaliteit (cfr. naar uw mening Somalië), uw voorgehouden verblijf in Somalië en uw beweerde verblijf als Somalisch vluchteling in Djibouti en Ethiopië, noch op uw familiale situatie, wat elementaire en inherente aspecten van uw eigen identiteit en leven betreffen. Hierdoor kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Voor wat betreft uw aangehaalde biseksualiteit/homoseksualiteit, kan worden opgemerkt dat in het licht van de elementen in uw dossier het CGVS er niet van overtuigd is dat u werkelijk biseksueel/ homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert biseksueel/ homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u dit motief nooit eerder heeft ingeroepen, noch tijdens uw asielpcedures in Duitsland in 2017, in Frankrijk in 2017 en 2020 en in Luxemburg in 2021, noch tijdens uw verklaringen voor DVZ alhier op 11 maart 2022. Dat u dit pas voor de allereerste keer zou inroepen tijdens uw eerste onderhoud voor het CGVS d.d. 07 februari 2023, maakt dan ook dat uw geloofwaardigheid in dit kader wederom in ernstig mate wordt aangetast.

Er kunnen verder nog de volgende opmerkingen over uw beweerde biseksuele/homoseksuele geaardheid worden gemaakt. Vooreerst in het opvallend dat u zou aangeven nooit nog naar Somalië – uw beweerde land van nationaliteit - te zijn teruggekeerd, dit omdat u tot het groepje die zich “sexual” zou noemen, zou zijn toegetreden (cgvs 1 p. 14). U gevraagd om dit wat beter uit te leggen, stelde u dat u homoseksueel zou zijn geworden (cgvs 1 p. 15). **Het is dan ook ten zeerste bevreemdend dat u uw eigen beweerde biseksualiteit/homoseksualiteit zou beschrijven als een groepje – genaamd “sexual” – waar u tot zou zijn toegetreden en u homoseksueel zou zijn geworden, dit terwijl een seksuele geaardheid onlosmakelijk is verbonden met en een intrinsiek deel is van iemand zijn persoonlijkheid.**

Verder komen ook uw verklaringen omtrent de bewustwording en aanvaarding van uw biseksuele/ homoseksuele geaardheid weinig doorleefd over. Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u zich tijdens uw eerste en tweede onderhoud voor het CGVS heeft tegengesproken. Zo gaf u tijdens uw eerste onderhoud aan dat u uw beweerde achternaam M.A. zou hebben overgenomen van een oude man genaamd M.A.A., een man die u vaak zou hebben geholpen en waar u verliefd op zou zijn geworden (cgvs 1 p. 5). U zou deze man hebben ontmoet te Djibouti tussen uw zeven en tien jaar, ongeveer rond de periode dat u Somalië zou hebben verlaten (cgvs 1 p. 5). U gevraagd tijdens uw tweede onderhoud voor het CGVS naar deze man, gaf u dan weer aan dat hij geen enkele rol in uw seksuele leven zou hebben gespeeld, hij zou u enkel hebben geholpen in uw menselijkheid, meer bepaald u zou er hebben mogen douchen en eten, u zou niet tot hem aangetrokken zijn geweest en er geen relatie mee hebben gehad (cgvs 2 p. 16). **Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u over de mogelijke ontdekking van uw seksuele geaardheid en over uw (eerste) seksuele beleving(en) te Djibouti – overigens op uw zeven tot tien jaar dus op zeer jonge leeftijd - reeds tegenstrijdige verklaringen aflegde tijdens uw beide onderhouden voor het CGVS.** U verder tijdens uw tweede onderhoud voor het CGVS gevraagd hoe en in welke periode van uw leven u zou hebben beseft ook gevoelens voor jongens te hebben gehad, gaf u het volgende aan: “Sinds ik jong was. Ik heb het geleerd toen ik in de puberteit zat, ik heb dat sinds mijn jonge leeftijd geleerd. Als ik vrijheid zou hebben, dat is het beste” (cgvs 2 p. 11). U gevraagd of u een specifiek moment zou kunnen weergeven, een bepaalde concrete context zou kunnen schetsen, toen u zou hebben beseft aangetrokken te zijn tot jongens, stelde u: “Ik was toen 15 jaar oud, ik wist het niet zelf toen, wat het was, ik heb geleerd via mensen, dus het is niet iets dat ik zelf heb ondergaan, ik heb het via mensen geleerd (cgvs 2 p. 11). U gevraagd om dit “leerproces” wat meer te duiden, stelde u: “ Ik werd geleerd door mensen, tot nu kan ik het niet stoppen, als ik terugkeer naar Somalië ik zal gestenigd worden, vermoord worden door al shabaab, ze zullen me via steniging doden” (cgvs 2 p. 11). Gepolst naar welke mensen u dan wat zouden hebben geleerd, gaf u het volgende aan: “Ik heb dit gedrag via mensen geleerd, het seksuele gedrag. De mensen zoals wij hebben het me geleerd, de jongens die ik heb ontmoet, heb ik via hen geleerd” (cgvs 2 p. 11). U verteld dat u dit concreter zou moeten maken, meer bepaald welke mensen u welk seksueel gedrag zouden hebben geleerd en waar u zich toen zou hebben bevonden, gaf u enkel aan dat deze mensen in Djibouti zouden hebben gewoond, zij zouden u hebben geleerd om contact met mannen te makken (cgvs 2 p. 11). U vervolgens gevraagd naar de namen van uw beweerde docenten in dit kader, gaf u “D., I A en M” op (cgvs 2 p. 11). A en D zouden de Somalische nationaliteit bezitten, A zou in de VS wonen terwijl D in Canada zou vertoeven, de anderen zouden dan weer de Djiboutiaanse nationaliteit bezitten, al deze jongens zouden allen homoseksueel zijn (cgvs 2 p. 11-12). U nogmaals gevraagd om zeer concreet te duiden op welke wijze deze jongens u homoseksueel gedrag zouden hebben geleerd en u zouden hebben geleerd om contact te maken met mannen, kaatste u de bal terug door te vragen wat er zou worden bedoeld met het concreter te vertellen (cgvs 2 p. 12). U gevraagd met welke mannen ze u in contact zouden hebben gebracht en wat er toen zou zijn gebeurd, gaf u het volgende aan: “Ze hebben mij geleerd om contact met de mannen te maken, ik ging verder, de eerste man was Arafat, diegene die in de VS zit” (cgvs 2 p. 12). U vervolgde dat Arafat de eerste man zou zijn geweest van wie u dit zou hebben geleerd: “Hij is de eerste man van wie ik dit heb geleerd. Dus ik wist het niet vroeger, wat het was, ik heb zelf met hem contact gemaakt de eerste keer” (cgvs 2 p. 12). U zou ongeveer 15 jaar oud zijn geweest toen u A zou hebben leren kennen (cgvs 2 p. 15). **Na aldus veelvuldig te hebben getracht om u te laten contextualiseren op welke wijze u zeer concreet uw aantrekking tot jongens zou hebben ontdekt, was u nog steeds niet verder gekomen dan dat u 15 jaar oud zou zijn geweest en u dit seksuele gedrag en het in contact komen met jongens via een zekere A – de Somalische nationaliteit bezittend – in Djibouti zou hebben "geleerd".** U gevraagd

waar en hoe u deze Arafat zou hebben leren kennen, antwoordde u nietszeggend zeer sociaal te zijn en honderden mensen te kunnen leren kennen, voor u zou het gemakkelijk zijn, u zou hem dan ook gewoon ergens in Djibouti tegen zijn gekomen (cgvs 2 p. 15). U gevraagd hoe dit contact dan verder zou zijn verlopen, slaagde u er wederom in de vraag te ontwijken: "Ons contact liep verder, later zijn familie is te weten gekomen dat hij dit deed, en hij werd bedreigd dat hij zou gestenigd worden, in Djibouti is het ook niet toegelaten" (cgvs 2 p. 15). U nogmaals gevraagd wat Arafat u precies zou hebben geleerd, gaf u aan dat hij u seksueel contact zou hebben geleerd" (cgvs 2 p. 15). U gevraagd om te vertellen hoe dit is gegaan, of Arafat hier op voorhand met u over zou hebben gesproken, of hij u gewoon zou hebben benaderd in dit kader, stelde u enkel dat het random zou zijn gebeurd, hij zou u hebben aangeraakt en jullie zouden seksueel contact hebben gemaakt (cgvs 2 p. 15). U zou op dat moment te weten zijn gekomen aangetrokken te zijn tot mannen, uw seksueel plezier zou dan ook tot een hoogtepunt zijn gegaan (cgvs 2 p. 13). **U blijft aldus nog steeds ten eerste op de vlakte voor wat betreft de ontdekking van uw biseksuele/homoseksuele gevoelens en u kon enkel aangeven dat een zekere A u zou hebben aangeraakt en jullie seksueel contact zouden hebben gehad toen u zo een 15 jaar oud zou zijn geweest. U wist verder ook niet concreet te duiden hoe u, door dit eerste seksuele contact met een jongen genaamd A, verder zou zijn geëvolueerd naar het hebben van homoseksuele gevoelens voor jongens en het ontdekken van uw biseksuele/homoseksuele geaardheid.** U verder gevraagd hoe u zich zou hebben gevoeld toen A u voor de eerste keer op een seksuele manier zou hebben aangeraakt, gaf u aan zich goed te hebben gevoeld, tot u het gedrag gewend zou zijn geworden (cgvs 2 p. 13). De vraag nogmaals gesteld, gaf u aan plezier te hebben gevoeld, u zou immers toen te weten zijn gekomen tot mannen aangetrokken te zijn (cgvs 2 p. 13). Gepolst of u toen nog iets anders zou hebben gevoeld, ontkende u dit (cgvs 2 p. 13). U ermee geconfronteerd dat er mogelijks vanalles door u heen zou kunnen gaan, op het moment dat u voor de eerste keer zou voelen tot mannen aangetrokken te zijn, en om te beschrijven wat u allemaal zou hebben gevoeld toen, stelde u: "Ik kan me dat niet herinneren, ik dacht als ik met dit wordt betrap, ik zal gedood worden. Ik werd dan gediscrimineerd, werd afgewezen, het is precies gebeurd zoals ik anticipeerde" (cgvs 2 p. 13). Opgemerkt dat u aldus zelf zou aangeven dat u zou kunnen gedood worden na een betrapping, en hoe u zich hierbij dan zou hebben gevoeld, stelde u dat u dit anticipeerde doch besloot om verder te gaan (cgvs 2 p. 13). U gevraagd welke afwegingen u in dit kader zou hebben gemaakt, om te besluiten toch verder te gaan, stelde u ontwijkend met het homoseksuele verder te zijn gegaan, om de rechten van homoseksuelen aldaar te verbeteren (cgvs 2 p. 13). **U weet aldus allesbehalve te concretiseren hoe u zich precies zou hebben gevoeld toen u tijdens uw eerste seksuele contact met A op uw 15 jaar uw homoseksuele gevoelens zou hebben ontdekt, temeer daar u zou hebben geweten bij een mogelijke betrapping te kunnen worden gedood, u komt immers niet verder dan u goed te hebben gevoeld en plezier te hebben gevoeld.** U nogmaals gevraagd hoe u zich zou hebben gevoeld, wat u zou hebben gedacht, toen u zou hebben ontdekt en beseft aangetrokken te zijn tot A, wetende hoe deze Afrikaanse maatschappij er tegenover zou staan, stelde u: "Ze hebben een diepe haat voor zo een mensen, ze laten toe dat als iemand als homoseksueel betrap wordt, de praktijk doet, vermoord worden, gestenigd worden of met gas verbrand worden. Ik werd ooit één keer betrap, ik werd geslagen, met stenen op mijn hoofd, benen, helemaal kapot geslagen" (cgvs 2 p. 14). U nogmaals dezelfde vraag gesteld, gaf u aan te hebben besloten om te vertrekken, nadat u in Djibouti zou zijn betrap: "Ja, toen ik werd geslagen. Toen ik bezig was met mannen, heb ik mijn vrouw leren kennen, met haar getrouwd, en ik werd betrap terwijl ik contact had met een man. Als het aan mijn vrouw werd gezegd, had ik erge problemen gekregen, maar ze werd niet op de hoogte gebracht "(cgvs 2 p. 14). U nogmaals dezelfde vraag gesteld, meer bepaald hoe u zich zou hebben gevoeld tijdens de eerste aanrakingen door A, toen u uw eigen homoseksuele gevoelens zou hebben ontdekt, wetende hoe deze Afrikaanse maatschappij er tegenover zou staan, stelde u: "Ik was toen jong, dus, als je jong bent, dan zou je geen problemen krijgen van de samenleving, omdat ze zeggen hij beseft niet zo goed over het leven, als je ouder dan 15 jaar oud bent, je zal wel geslagen worden en problemen krijgen" (cgvs 2 p. 14). U vervolgde: "Ja. Ik was toen jong. Toen ik groot werd, werd ik ooit één keer betrap en geslagen. In Djibouti had ik verschillende problemen, omdat ik arm was, omdat ik geen onderwijs had, allerlei verschillende problemen toen ik daar woonde" (cgvs 2 p. 15). **Dat u op het moment van de ontdekking van uw eigen biseksuele/homoseksuele gevoelens binnen een homofobe maatschappij enkel zou hebben gedacht toen nog jong te zijn geweest – namelijk jonger dan 15 jaar – en daardoor (nog) geen problemen als homoseksueel te hoeven vrezen, en u niet verder zou hebben nagedacht over de mogelijke gevolgen van uw seksuele geaardheid indien u wat ouder zou worden, tart werkelijk alle verbeelding en duidt er dan ook wederom op dat u nooit als biseksueel/homoseksueel binnen een homofobe maatschappij heeft geleefd.**

Uw verklaringen aangaande de beleving en ontdekking van uw beweerdelijke biseksuele/ homoseksuele geaardheid komen gezien bovenstaande dan ook allerm minst doorleefd en aannemelijk over.

U vervolgde nog met A een relatie te hebben gehad gedurende één of twee jaar, u zou effectief gevoelens voor hem hebben gehad (cgvs 2 p. 13). Opmerkelijk genoeg gaf u vervolgens aan dat jullie toen uit elkaar zouden zijn gegaan gezien A met een vrouw genaamd B zou zijn gehuwd, A zou immers ook tot B aangetrokken zijn geweest, meer nog, u zou van hem een foto hebben ontvangen van het huwelijk en u zou live naar het huwelijksfeest via uw telefoon hebben gekeken (cgvs 2 p. 13). **Het is dan ook ten eerste opmerkelijk dat u zou beweren uw homoseksuele geaardheid te hebben ontdekt door een eerste seksuele contact met A, u gevoelens voor hem zou hebben gehad en jullie een relatie zouden hebben gehad, doch hij na een relatie van één tot twee jaar niet alleen alsnog voor een vrouw zou hebben gekozen en hij met haar zou zijn gehuwd, doch u dit huwelijk ook nog eens gewoon via uw telefoon zou hebben gevolgd, bijna alsof er niks aan de hand zou zijn geweest en u gewoon naar het huwelijk van een "gewone vriend" aan het kijken zo zijn geweest. Gepolst of u dit huwelijk van A dan niet jammer zou hebben gevonden, bevestigde u dit, zonder meer (cgvs 2 p. 14). Dit komt dan ook allesbehalve doorleefd over en maakt dat er maar weinig geloof aan uw beweerde relatie met A kan worden gehecht.**

Verder blijkt u ook amper (nog) noemenswaardige homoseksuele relaties te hebben gehad. Zo stelde u in Djibouti andere contacten met mannen te hebben gemaakt en relaties te hebben gehad, doch er zouden vele mensen – 15 tot 16 - zijn geweest en u zou alle namen zijn vergeten (cgvs 2 p. 15). In Ethiopië zou u dan weer geen homoseksuele relaties hebben gehad, daar zou het immers strikt(er) zijn verboden, je zou er onmiddellijk worden gedood/de doodstraf riskeren bij betrapting, aldaar zouden er immers fundamentalistische Moslims en Christenen wonen (cgvs 2 p. 16). U zou dan ook in Ethiopië geen relatie noch enig seksueel contact met een man hebben gehad (cgvs 2 p. 16). U gevraagd of u dit dan moeilijk zou hebben gevonden, stelde u ontwijkend dat Ethiopië nog strenger zou zijn geweest dan Djibouti (cgvs 2 p. 16). U nogmaals dezelfde vraag gesteld, gaf u dan weer aan dat het in Ethiopië voor u veel moeilijker zou zijn geweest, iedereen zou het in het geheim doen, niemand zou het durven te vertellen (cgvs 2 p. 16). U gevraagd of u in Ethiopië in het geheim iets zou hebben gedaan, ontkende u dit (cgvs 2 p. 16). **Het is dan ook ten eerste opmerkelijk dat u in Ethiopië, als het ware zoals een aan en uit knop, zou hebben besloten om uw homoseksualiteit er niet – zelfs niet in het geheim – te gaan beleven, dit terwijl geaardheid een deel is van iemands persoonlijkheid en inherent is aan iemands identiteit en je dergelijke gevoelens aldus zeer moeilijk kan negeren. U gaf overigens zelf ook aan te hebben getracht om u tegen uw homoseksuele gevoelens – in het begin van uw beweerde ontdekking ervan – te verzetten, het te onderdrukken, dit door ver weg te gaan van mannen die seksueel contact met andere zouden hebben, doch dat het moeilijk zou zijn geweest om uw "verslaving" te stoppen en u er dan ook niet in zou zijn geslaagd, wat dan weer compleet tegenstrijdig is met uw bewering in Ethiopië uw homoseksuele gevoelens compleet te hebben weten negeren (cgvs 2 p. 15). U gaf verder nog aan in Djibouti en Ethiopië ook vriendinnen te hebben gehad, vrouwen waartoe u aangetrokken zou zijn geweest en waarmee u seksueel contact zou hebben gehad (cgvs 2 p. 16). In Ethiopië zou u evenwel niet veel vrienden hebben gehad gezien u in afgelegen steden zou hebben verbleven, uitgezonderd van Addis Abeba waar alles duur zou zijn geweest (cgvs 2 p. 16). U zou verder in Frankrijk nog een relatie met een zekere T hebben gehad, u zou één jaar bij hem hebben gewoond (cgvs 2 p. 16), verder zou u vooral veel vriendinnen hebben gehad, zoals Franse, Duitse, Italiaanse meisjes (cgvs 2 p. 16). Gevraagd of er een bepaalde reden zou zijn waarom u meer vrouwelijke dan mannelijke partners zou hebben gehad, stelde u sneller met vrouwen dan mannen te zijn kunnen omgaan, het zou moeilijker zijn om met mannen om te gaan (cgvs 2 p. 16). Gevraagd om enige verduidelijking, zei u: "Ik bedoel persoonlijk, is het gemakkelijker met meisjes om te gaan dan mannen. Ik wou verder met vrouwen omgaan, vrouwenrelaties opbouwen, dan mijn gezondheid werd slechter, naar hier overgebracht" (cgvs 2 p. 16). U zou immers van plan zijn om "het" te stoppen, het seksuele gedrag met mannen te stoppen, u zou van plan zijn om meer naar vrouwen te gaan en een tweede vrouw te nemen, u zou willen hertrouwen, gezien u (vaak) door mensen zou zijn uitgescholden en geslagen (cgvs 2 p. 13). U gevraagd of u denkt dat u hierin zou slagen, namelijk te stoppen met uw homoseksuele gevoelens en meer naar vrouwen te neigen, bevestigde u dit: "Ja, ik kan gemakkelijker omgaan met vrouwen, als ik verblijfsdocumenten heb, zal ik verder met vrouwen gaan" (cgvs 2 p. 16). U zou zich evenveel wel degelijk tot mannen als tot vrouwen aangetrokken voelen, doch u zou dit gedrag willen stoppen en naar de goede richting willen gaan (cgvs 2 p. 11). **U spreekt zichzelf aldus wederom tegen, door enerzijds aan te geven dat uw homoseksuele gevoelens een verslaving zouden zijn geweest dewelke u moeilijk zou kunnen onderdrukken en u het niet zou kunnen stoppen (cgvs 2 p. 11), om dan weer anderzijds te hebben "besloten" om in de toekomst enkel met vrouwen verder****

te gaan, u met een vrouw zou willen huwen gezien u gemakkelijker met vrouwen zou kunnen omgaan en u uw seksuele gedrag voor mannen dan ook zou willen stoppen. Uw beweerde toekomstplannen, namelijk om verder enkel met vrouwelijke partners verder te willen gaan, duidt er nogmaals op dat u uw eigen beweerde homoseksuele geaardheid louter ziet als een knop die u aan en uit zou kunnen zetten en als een soort van keuzemogelijkheid wanneer het u al dan niet uit zou komen, terwijl geaardheid allesbehalve kan worden losgekoppeld van iemands persoonlijkheid, wel integendeel, dit verband houdt met de kern ervan. Overigens kan men op basis van uw eigen bewering - zijnde u sneller en gemakkelijker met vrouwen zou kunnen omgaan, u in de toekomst dan ook exclusief verder met vrouwen zou willen omgaan en u met een vrouw zou willen huwen – niet onmiddellijk inzien hoe u op basis van deze concrete toekomstplannen nog enige vervolging bij een terugkeer naar uw beweerde land van nationaliteit Somalië – en bij uitbreiding uw beweerde landen van verblijf Djibouti en Ethiopië - zou dienen te vrezen met betrekking tot uw seksuele geaardheid.

Gezien bovenstaande opmerkingen heeft u dan ook allesbehalve weten te overtuigen dat u biseksueel/ homoseksueel, zou zijn en hierdoor problemen zou kunnen hebben bij een terugkeer naar uw beweerde land Somalië, en bij uitbreiding naar uw beweerde landen van verblijf Djibouti en Ethiopië.

U gaf verder enkel en alleen nog aan niet naar uw beweerde land van nationaliteit Somalië te kunnen terugkeren gezien u er geen moeder of vader of enig familielid zou hebben, noch iemand die u er zou kunnen voeden of onderdak zou kunnen geven, verder zou er geen onderwijs zijn en verwees u nog naar al shabaab en de woekerende oorlog aldaar (cgvs 2 p. 17). Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat u, zoals reeds eerder uitvoerig besproken, totaal geen zicht hebt weten te bieden op uw eigen persoonsgegevens - meer bepaald uw volledige naam, geboortedatum, geboorteplaats en clan -, noch op uw beweerde land van nationaliteit Somalië, uw voorgehouden verblijf in Somalië en uw beweerde verblijf als Somalisch vluchteling in Djibouti en Ethiopië, noch op uw familiale situatie, wat elementaire en inherente aspecten van uw eigen identiteit en leven betreffen. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting en de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielpcedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag kan beoordeeld worden. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Er kan voor de volledigheid nog worden opgemerkt dat u in Duitsland en Frankrijk – in het kader van uw asielaanvragen aldaar - een geheel ander asielaanvraag opgaf (informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier). U stelde in Duitsland dat in 2008 een oudere man van de clan Hawiye het land van uw vader zou hebben willen innemen in Somalië, twee mannen zouden een wapen op uw vader zijn been hebben gericht, waarop u op uw beurt een wapen van uw vader zou hebben genomen, u zou hebben geschoten en de beide aanvallers in hun been zou hebben getroffen. Hierna zouden deze mannen uw biologische moeder en beide zussen hebben gedood. Uw andere biologische zussen en uw nonkel zouden dan naar Ethiopië zijn gebracht, uzelf en uw biologische vader zouden in Somalië zijn gebleven. U zou verder, als zijnde behorend tot een minderheidsclan, problemen hebben gekend met de familie van uw vriendin, behorend tot de Hawiye-clan. Uw vriendin zou uiteindelijk hierdoor zichzelf hebben gedood, waarna u door haar familie zou zijn aangevallen, u een wapen zou hebben genomen, er een vechtpartij zou hebben plaatsgevonden en u zou zijn kunnen vluchten. In Frankrijk gaf u dan weer aan dat de zonen van de man die aan uw vader land zou hebben verkocht, deze eigendom terug zouden zijn komen opeisen, waardoor er een conflict tussen beide families zou zijn opgetreden en er hierbij doden en gewonden zouden zijn gevallen. U riep verder ook nog, als reden van vertrek uit uw beweerde land van nationaliteit/herkomst zijnde Somalië, het slachtofferschap als kindsoldaat en het doelwit van een aanslag zijnde, in.

Het door uw advocaat neergelegde “bewijs van seponering” d.d. 31 januari 2023, opgesteld door het Parket van de Procureur des Konings Limburg en handelend over het incident waardoor u in het gesloten centrum van Merksplas zou zijn ondergebracht, stelt enkel dat er onvoldoende duidelijkheid zou zijn over het aandeel van iedere betrokkene – waaronder uzelf – bij de feiten, waardoor het dossier zonder strafvervolging werd afgehandeld. Ook uw advocate vermeldde in haar begeleidend schrijven d.d. 03

februari 2023 dat u in het gesloten centrum van Merksplas zou zijn ondergebracht ten gevolge van een incident met één van de medebewoners in het open centrum te Leopoldsburg. Uw advocate zou het dan ook onbegrijpelijk achten dat de DVZ deze beslissing zou hebben genomen alvorens kennis te nemen van uw verhoor en acht de beslissing voorbarig. Uw advocate verwijst naar het “Bewijs van seponering”, naar haar mening zou deze beslissing reeds zijn genomen één dag na de feiten en dus onmiddellijk na uw verhoor. Uw advocate besluit dan ook dat u geen gevaar vormt voor de openbare orde/ veiligheid, zij zal de nodige stappen ondernemen om de beslissing tot vasthouding te laten herzien. Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat dit handelt over een strafrechtelijk onderzoek en over de aan uzelf toegewezen opvangplaats – een open of gesloten centrum – in dit kader, wat niet onder de bevoegdheid van het CGVS valt. U dient zich dan ook te richten tot de juiste instanties teneinde de beslissing tot vasthouding in uw hoofde te herzien.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 07 februari 2023 en van 17 februari 2023.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt.“

2. Het verzoekschrift

2.1. Uit een lezing van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoeker een schending aanvoert van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker gaat vooreerst in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de ongeloofwaardig bevonden Somalische nationaliteit. Verzoeker benadrukt het belang om zijn verklaringen dienaangaande te beoordelen in het licht van zijn psychische toestand. Hij stelt dat de bestreden beslissing weliswaar blijkt geeft van een erkenning van zijn psychisch problematisch voorkomen, doch dat de commissaris-generaal dit vervolgens naast zich neer legt. Verzoeker benadrukt dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook aangaf dat hij in Frankrijk, Duitsland en Luxemburg ook reeds leed aan psychische problemen, waarvoor hij aldaar niet behandeld werd.

Verzoeker begrijpt niet waarom de commissaris-generaal zijn herkomst betwist, louter verwijzend naar tegenstrijdige verklaringen, waarbij dit – gelet op het psychisch voorkomen tijdens de interviews – niet ernstig kan worden genoemd. Hij benadrukt dat hij zich liet bijstaan door een Somalische tolk, zodat alleszins vaststaat dat hij de taal machtig is.

Verzoeker erkent dat hij geen documenten kon aanbrengen, doch benadrukt dat hij wel degelijk heel wat informatie kon geven omtrent Somalië.

Verzoeker hamert erop dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn psychologische toestand, waarbij hij erop wijst dat hij het gedurende zijn onderhoud bij het CGVS meermaals erg moeilijk kreeg. Hij geeft de moeilijkheden aan om attesten vast te krijgen, maar benadrukt dat hij wel degelijk enkele stukken kon voorleggen, zoals een stuk waaruit blijkt dat hij in een Centrum voor Intensieve Begeleiding van Asielzoekers (CIBA) heeft verbleven, een stuk waaruit blijkt dat de Procureur des Konings van Limburg een vordering tot collocatie heeft opgemaakt en een stuk van de centrumarts van het gesloten centrum van Merksplas.

Uit de stukken blijkt dat hij lijdt aan een ernstige psychologische problematiek, die adequate behandeling en opvolging vereist, zo stelt verzoeker. De commissaris-generaal is in gebreke gebleven om dienaangaande de nodige bijkomende inlichtingen in te winnen.

2.2. Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift, voegt verzoeker volgende stukken toe:

- “- *schrijven centrumarts*
- *vordering tot collocatie*

- schrijven geaccrediteerd bezoeker JRS BELGIUM
- schrijven centrumdirecteur CIM MERKSPLAS dd. 09.03.2023"

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22

november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De beoordeling

4.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Somalië te worden vervolgd omwille van zijn biseksualiteit, waarbij hij tevens wijst op de oorlogssituatie aldaar en de aanwezigheid van Al-Shabaab.

4.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat verzoeker aan zijn medewerkingsplicht heeft verzaakt omdat hij er niet in slaagde volgende elementen aannemelijk te maken: i) zijn persoons- en identiteitsgegevens; (ii) zijn land van nationaliteit; (iii) zijn verblijf in Somalië en verblijf als Somalisch vluchteling in Djibouti en Ethiopië; (iv) zijn familiale situatie. De commissaris-generaal stelt dat *“Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.”* Tevens wordt in de bestreden beslissing uiteengezet waarom geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden seksuele oriëntatie. Omtrent de hierboven weergegeven elementen, werd in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze gemotiveerd.

4.3. Verzoekers kernpunt van zijn betoog, is dat bij de beoordeling van zijn beschermingsverzoek onvoldoende rekening werd gehouden met zijn mentale problematiek. De Raad acht het *in casu* dan ook nuttig om verzoekers persoonlijke omstandigheden doorheen zijn procedure om internationale bescherming te schetsen.

4.3.1. Verzoeker diende op 25 oktober 2021 zijn verzoek om internationale bescherming in België in. Dit verzoek werd op 19 september 2022 aan het CGVS overgedragen.

4.3.2. In het administratief dossier bevinden zich twee beslissingen aangaande de beoordeling van de bijzondere procedurele noden, waarin wordt vastgesteld dat verzoeker aangeeft *“zware psychologische problemen te hebben”* en waarbij de volgende steunmaatregelen worden genomen: *“aanpassen taalgebruik; welzijn betrokkene centraal; genoeg tijd geven om te antwoorden; werken met pauzes indien nodig; interviewer kwetsbare personen; prioritaire behandeling interview: korte wachttijd”*. Deze

documenten dateren van 11 maart 2022 en 15 september 2022 (zie AD, “beoordeling bijzondere procedurele noden”).

4.3.3. Uit een lezing van het verslag van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) blijkt dat verzoeker heeft aangegeven veel stress te hebben (zie AD, “vragenlijst CGVS”, p. 3). Uit de verklaringen, afgelegd bij DVZ, blijkt tevens dat verzoeker aangaf dat zijn psychologische toestand erg slecht is, dat het centrum hiervan op de hoogte is en dat hij psychologische hulp krijgt en dat hij in de andere Europese landen nergens steun kreeg (zie AD, “verklaring DVZ”, p. 14, vraag 35).

4.3.4. Uit een lezing van de notities van de persoonlijke onderhouden – die via videoconferentie verliepen – blijkt dat verzoeker meermaals melding maakte van zijn problematische psychologische toestand, dat hij wordt begeleid en dat hij diverse, voor hem onbekende, medicatie neemt. In de loop van het eerste gehoor geeft verzoeker aan dat hij een terugval van stress krijgt, dat hij hoofdpijn voelt en wordt hem een paracetamol gegeven. Verzoeker geeft aan dat hij angst voelt, dat hij de *protection officer* niet in de ogen kan kijken en dat hij in war is (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, 7/02/2023, p. 8). Bij het begin van zijn tweede onderhoud heeft verzoeker aangegeven dat hij zich nog steeds ziek voelt en dat hij is vergeten wat ze bij het eerste onderhoud hebben besproken (zie NPO 17/02/2023, p. 2-4). In de loop van het gehoor doet er zich een incident voor, waarbij verzoeker verontrustend taalgebruik hanteert, zich elders in de kamer op een stoel zet en tegen zichzelf praat. Verzoekers raadvrouw belt de begeleiding, waarna verzoeker na een pauze en het innemen van “een tablet” zich beter voelt (zie NPO 17/02/2023, p. 7).

4.3.5. Verder blijkt dat verzoeker volgende stukken heeft overgemaakt, naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming:

- een brief van de medische dienst van het gesloten centrum te Merksplas dd. 20 februari 2023, waarbij dr. S.D., de centrumarts, attesteert dat verzoeker verklaarde in het CIBA te hebben verbleven, dat dit bij telefonisch contact met CIBA werd bevestigd en dat verzoeker ook in het gesloten centrum zowel medisch als psychologisch wordt opgevolgd;
- een verzoekschrift aan de vrederechter van het kanton Bilzen, ondertekend door de Procureur des Konings, teneinde een opname ter observatie in het psychiatrisch ziekenhuis te Bilzen te zien bevelen, omdat verzoeker door een ziekte zijn gezondheid en veiligheid in ernstig gevaar brengt en/of een gevaar betekent voor andermans leven of integriteit, waarbij wordt verwezen naar een omstandig geneeskundig verslag van dr. G.D.M. dd. 14 april 2022, dat bij het verzoekschrift zou zijn gevoegd;
- een begeleidend schrijven van zijn raadvrouw.

4.3.6. In de bestreden beslissing wordt als volgt gesteld:

“Ook tijdens uw beide persoonlijke onderhouden voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werden er u steunmaatregelen verleend. Zo werd u gehoord door een Protection Officer gespecialiseerd in het horen van kwetsbare personen. Verder werd er u bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 07 februari 2023 gevraagd hoe het op dat moment met u zou zijn gegaan, waarop u het volgende aangaf: “Ik voel me altijd niet goed, omwille van de slechte ervaring, problemen die ik meemaakte, ik kan zelfs de mensen niet in de ogen kijken, maar ik zal vandaag mijn best doen om me te concentreren” (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 07 februari 2023 p. 3, hierna genoemd cgvs 1 p. 3). U verteld dat er in uw administratief dossier staat vermeld dat u vaak stress zou hebben en gepolst hoe het op dat moment hiermee zou zijn gesteld, antwoordde u het volgende: “Ik heb altijd stress mee, het is een ziekte die ik opliep sinds ik in Europa aankwam, ik was geschokt door wat er met mijn vrouw was gebeurd” (cgvs 1 p. 3). U vervolgde dat u tussen uw zeven en tien jaar oud uw beweerd land Somalië zou hebben verlaten, vervolgens in een vluchtelingenkamp zou hebben verbleven en aldaar problemen – waaronder een verkrachting en slechte levensomstandigheden – zou hebben gekend, u zou een beetje beschaamd zijn om deze problemen te vertellen (cgvs 1 p. 3). Er werd u toen door de Protection Officer verteld dat zij er alle begrip voor had dat dit niet gemakkelijk zou zijn om over te praten, doch het wel belangrijk zou zijn dat u zou vertellen wat u allemaal zou hebben meegemaakt, waarop u aangaf toen klaar te zijn geweest om alles te vertellen, ondanks dat u beschaamd en geschokt zou zijn over wat er met u zou zijn gebeurd (cgvs 1 p. 3). Er werd u vervolgens gevraagd of u in België naar een psycholoog zou gaan, wat u bevestigde, u zou tevens gedurende 40 dagen in een gespecialiseerd centrum – voor personen met psychologische problemen – hebben verbleven, u zou er toen tabletten hebben gekregen en het zou deels hebben gewerkt gezien u minder nachtmerries en minder schrik zou hebben (cgvs 1 p. 4). U verklaarde verder nog dat u voor het laatst in december vorig jaar naar een psycholoog zou zijn gegaan in Sint-Niklaas, u zou daar zeer goed zijn geholpen (cgvs 1 p. 4). Gepolst of u zich dan nu beter zou voelen, gaf u het volgende aan: “Ik werd

daar heel goed geholpen, ik ben er enorm veranderd, toen ik werd opgenomen was ik in een slechte toestand, nadat ik het centrum verliet, ben ik volledig hersteld, en ik was toen klaar om te gaan werken, maar het incident is gebeurd en ik werd helaas naar hier overgebracht (cfr. u refereerde naar uw overbrenging naar het gesloten centrum van Merksplas) (cgvs 1 p. 4). U gevraagd om eens uit te leggen hoe u zich psychologisch zou voelen, gaf u enkel aan op dat moment voor de overheid te zitten, u zou dan ook een goed resultaat van het interview verwachten, u zou geen moeder of vader hebben en door andere, vreemde mensen zijn opgevoed (cgvs 1 p. 4). Er werd u verder nog gevraagd of u een nieuwe afspraak bij een psycholoog zou hebben gemaakt, wat u ontkende, u zou evenwel graag naar het centrum van Sint-Niklaas willen terugkeren om er zo uw leven te herstellen, u zal er niet meer voor problemen zorgen bij andere mensen (cfr. wederom refererend naar uw overplaatsing naar Merksplas ten gevolge van een incident in een vorig opvangcentrum) (cgvs 1 p. 4). Gevraagd of u nog medicatie zou nemen, bevestigde u dit, u zou ongeveer acht (verschillende soorten) tabletten gebruiken, u zou verder niet weten welke medicatie of om welke redenen u deze zou moeten nemen, u zou wel voelen dat het u zou helpen (cgvs 1 p. 4). Er werd u ten slotte nog op gewezen dat, indien u het tijdens het gesprek lastig zou krijgen, u stress zou voelen of zich psychologisch niet ok zou voelen, u even een pauze zou willen of met uw advocate zou willen praten, u dit zeker zou mogen aangeven zodat de Protection officer hiermee rekening zou kunnen houden, waarop u bevestigend antwoordde (cgvs 1 p. 4). Toen u iets verder tijdens uw eerste onderhoud voor het cgvs uw hoofd naar beneden deed toen een begeleider van het centrum van Merksplas even in uw lokaal binnen kwam om te kijken of alles ok was, werd er u wederom door de Protection Officer op gewezen dat u altijd om een pauze zou mogen vragen, waarop u aangaf verder te kunnen gaan, doch u zou een terugval hebben gekregen door de stress, u zou hoofdpijn voelen en graag een paracetamol willen nemen (cgvs 1 p. 8). Uw advocate vroeg vervolgens op haar beurt – na toestemming van de Protection Officer - aan een begeleider van het centrum om de door u gevraagde medicatie, waarop de Protection Officer wachtte tot u deze had kunnen innemen (cgvs 1 p. 8). Vervolgens vroeg de Protection Officer u om te vertellen hoe u zich zou voelen, waarop u aangaf schrik te voelen, hoofdpijn te hebben, u zou ons niet in de ogen kunnen kijken en u zou in de war zijn (cgvs 1 p. 8). Er werd toen aangegeven dat uw advocate en de Protection Officer bezorgd zouden zijn over u, waarop u aangaf schrik te hebben en u te voelen als iemand die geen zin zou hebben om te luisteren naar wat een persoon hem zou willen vertellen (cgvs 1 p. 8). U vervolgde u altijd zo te voelen, mensen niet in de ogen te kijken, iedereen zou denken dat u gek zou zijn, u zou zich beter hebben gevoeld toen u in Sint-Niklaas zou hebben gewoond (cgvs 1 p. 8). Er werd u vervolgens door de Protection Officer gevraagd of het zou lukken om nog even het gesprek verder te zetten, waarop u aangaf u ok te voelen, u zou er klaar voor zijn om het interview te doen (cgvs 1 p. 8). Toen de Protection Officer iets later tijdens het gesprek aanvoelde dat u mogelijks nood aan een pauze zou hebben, werd er u deze vraag gesteld, waarop u aangaf hier effectief nood aan te hebben (cgvs 1 p. 12). Na deze ingelaste pauze vroeg de Protection Officer u of het terug wat beter met u zou gaan, waarop u dit bevestigde, u zou wat water op uw gezicht hebben gedaan (cgvs 1 p. 12). U gevraagd of het voor u ok was om nog wat verder te gaan, bevestigde u dit, u zou zich toen “koeler” hebben gevoeld (cgvs 1 p. 12). Er werd u vervolgens door een begeleider van het centrum koffie gebracht (cgvs 1 p. 12). Toen u iets later uw hoofd naar beneden deed, werd er u door de Protection Officer gevraagd of het met u zou gaan, waarop u aangaf schrik te hebben (cgvs 1 p. 15). De Protection Officer stelde toen het gesprek ver te zullen afronden, wat dan ook effectief gebeurde (cgvs 1 p. 15). Bij aanvang van uw tweede onderhoud voor het CGVS d.d. 17 februari 2023, nadat u zelf aangaf u ziek te voelen, hoofdpijn te hebben en een terugval van uw ziekte te hebben gekregen, werd er u gevraagd door de Protection Officer of u iets voor uw hoofdpijn zou hebben gevraagd, wat u ontkende, u zou geen extra tabletten hebben ingenomen (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 17 februari 2023 p. 2, hierna genoemd cgvs 2 p. 2). Er werd u toen gevraagd of u graag iets zou willen nemen tegen uw hoofdpijn, waarop u aangaf dat het geen probleem zou zijn, u zou gewoon doorgaan met het interview (cgvs 2 p. 2). Er werd u toen verteld dat, indien u tijdens het interview zou merken dat het erger zou worden, u dit altijd zou mogen zeggen, gezien er dan nog steeds medicatie aan uw begeleiding zou kunnen worden gevraagd of er een pauze zou kunnen worden ingelast, waarop u bevestigend antwoordde (cgvs 2 p. 2). Iets later werd er u vervolgens de mogelijkheid gegeven om even naar het toilet te gaan, u praatte toen ook even tegen uw advocaat (cgvs 2 p. 7). Er werd u vervolgens gevraagd of u klaar zou zijn om terug verder te gaan, waarop u het volgende aangaf: “Ja, ik merk dat ik mij niet goed voelde hier, en ik heb gezien dat mijn gedrag is veranderd, ik eet soms mijn kaka, het leven hier is slechter dan het leven in Libië zelfs. Soms douche ik met mijn urine, en ik voel me niet ok, iedereen hier duwt me weg van hen, ik heb niemand hier om me te motiveren” (cgvs 2 p. 7). U verplaatste zich vervolgens naar een andere stoel in het lokaal en u begon tegen zichzelf te praten en te schelden, waarop uw advocate de begeleiding belde, u een sigaret ging roken en u vervolgens met uw advocate sprak (cgvs 2 p. 7). U zei vervolgens tegen de Protection Officer het volgende: “Ik heb schrik om mensen in de ogen te kijken, ik heb gevraagd om naar de psychiatrie te gaan en ik werd afgewezen. De mensen zeggen mij, mijn hoofd is te klein, en om het af te

snijden” (cgvs 2 p. 7). Er werd u gevraagd of u ondertussen wat zou zijn gekalmeerd, waarop u stelde een tablet te hebben ingenomen en u beter te voelen, u zou ook tabletten in uw zak dragen (cgvs 2 p. 7). Gevraagd of u het ok vond om nog wat vragen te beantwoorden, bevestigde u hier klaar voor te zijn, doch toch nog ziek te zijn (cgvs 2 p. 7). Er werd u toen nogmaals op gewezen dat u, indien u zou merken tijdens het interview dat het terug wat moeilijker zou gaan, dat zeker zou mogen zeggen zodat er rekening mee zou kunnen worden gehouden, waarop u “ok” antwoordde (cgvs 2 p. 7). Er werd u toen nog meegegeven dat de Protection Officer het interview met u zou afnemen om naar u te luisteren en om u te helpen, waarop u stelde: “Ok, laat u mij helpen dan. Ik heb respect voor iedereen. Ik word telkens slecht behandeld door iedereen” (cgvs 2 p. 7). Toen u iets later tijdens het gesprek met buikpijn naar het toilet ging, werd er u nadien gevraagd of het nog zou gaan voor u en of u klaar zou zijn om nog even verder te gaan, waarop u bevestigend antwoordde (cgvs 2 p. 12) en het interview probleemloos kon worden verder gezet en afgerond”.

en

Uw advocate voegde verder nog, ter staving van uw psychologische problemen, een “Verzoekschrift aan de Vrederechter” d.d. 19 april 2022 toe, waarin er werd gevraagd om u – op dat moment woonachtig in een open centrum te Houthalen-Helchteren - ter observatie in het psychiatrisch ziekenhuis M.C. St. Jozef te Bilzen op te nemen, dit ten gevolge van de volgende motieven: “dat de zieke zijn/haar gezondheid en veiligheid in ernstig gevaar brengt en/of een gevaar betekent voor andermans leven of integriteit”. Deze motieven zouden blijken uit een omstandig geneeskundig verslag van dokter G. D. M. d.d. 19 april 2022, een verslag hetgeen evenwel niet aan het administratief dossier werd toegevoegd. Er werd verder ook nog een “Brief van de medische dienst” d.d. 20 februari 2023 – opgesteld door Dokter S. D. - voorgelegd, stellend dat u sedert 19 januari 2023 in het gesloten centrum te Merksplas zou verblijven en u er melding zou hebben gemaakt van een voorafgaand verblijf te CIBA (cfr. een Centrum voor Intensieve Begeleiding van Asielzoekers gevestigd in de gebouwen van het opvangcentrum in Sint-Niklaas) wat telefonisch zou zijn bevestigd. U zou verder zowel medisch als psychologisch in het centrum te Merksplas worden opgevolgd. Uw advocate gaf ten slotte in een beugel*eidend schrijven d.d. 27 februari 2023 nog mee dat zij CIBA meermaals zou hebben aangeschreven doch zij op heden geen reactie zou hebben mogen ontvangen. Verder zou zij vermoeden dat u zou hebben gerefereerd naar het medisch centrum St. Jozef als zijnde het gespecialiseerd centrum alwaar u een 14-tal dagen (cfr. 40 dagen naar uw mening) zou hebben verbleven. Uit deze zeer summier voorgelegde documenten kan er echter allesbehalve worden afgeleid dat u niet in de mogelijkheid zou zijn om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedures inzake uw verzoek om internationale bescherming. Uit bovenstaande blijkt immers dat u wel degelijk éénmaal aan een persoonlijk onderhoud met een medewerker van de DVZ en tweemaal aan een persoonlijk onderhoud met een Protection Officer van het CGVS heeft kunnen deelnemen en u hierbij uitgebreid uw motieven in het kader van uw verzoek om internationale bescherming heeft kunnen uiteenzetten”.

en

“Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Inzake de veelvuldig vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen, wordt in de bestreden beslissing gesteld dat:

“Uit het gegeven dat u zou aanhalen mentale problemen te hebben – u zou immers in Frankrijk en Duitsland ook reeds mentale problemen hebben gehad en niemand zou zich aldaar over uw problemen hebben ontfemd, u zou dan ook in Duitsland en Frankrijk zijn geïnterviewd toen u psychische problemen zou hebben gehad en u zou tot op heden niet weten wat u aan hen zou hebben verteld, u zou daardoor ook geen beroep in deze landen hebben ingediend, dit gezien u zou zijn geïnterviewd toen u er ziek zou zijn geweest en er mentale problemen zou hebben gekend (cgvs 1 p. 11) - kan er evenwel niet worden ingezien waarom u omwille van uw psychologische toestand onwaarachtige verklaringen zou afleggen over dergelijke elementaire aspecten van uw identiteit en leven, gezien het immers meer doorzetting en luciditeit vraagt om valse verklaringen af te leggen dan correcte die gemakkelijker te onthouden zijn gezien ze steun vinden in de realiteit.”

4.3.7. Thans voegt verzoeker bij zijn verzoekschrift twee bijkomende stukken voor, met name:

- emailbericht van L.C., geaccrediteerd bezoeker centrum voor illegalen Merksplas (hierna: CIM), waarin voormelde persoon stelt dat een team van vier geaccrediteerde bezoekers verzoeker acht maal hebben bezocht en waarbij hij telkens klaagde over verwardheid, ziek zijn en de vraag om terug naar het ziekenhuis te mogen; dat verzoeker tijdens zijn verblijf in Leopoldsborg drie maal per week naar het CIBA ging voor therapie en medicatie; dat verzoeker overgebracht werd naar CIM omwille van de betrokkenheid bij een vechtpartij en waarbij de betrokkene twijfelt aan de toerekeningsvatbaarheid omwille van de psychische kwetsbaarheid; dat verzoeker bij elk bezoek tekenen van een psychische stoornis vertoonde;

dat een sociaal assistente heeft aangegeven dat verzoeker wordt opgevolgd door de centrum-arts en -psychologe die vermoeden dat verzoeker zijn ziektesymptomen veinst en het niet nodig is om hem te hospitaliseren; dat er naar zijn mening een evaluatie door een externe psychiater geboden is;

- brief van de centrumdirecteur van CIM, dhr. E.K., waarin wordt gerefereerd naar een schrijven van de medische dienst van 26 januari 2023 en 20 februari 2023, en waarin wordt gesteld dat verzoeker geschikt werd bevonden om in het centrum te verblijven, dat verzoeker wordt opgevolgd door de medische en psychologische dienst, dat er contact is geweest vanuit de psychologische dienst met de zorgcoördinator van CIBA omtrent zijn verblijf aldaar, dat eveneens recent contact is opgenomen met het aanmeldingsteam Kempen met het oog op de organisatie van een ambulante consulent bij een psychiater en dat de situatie van verzoeker met de nodige diensten bij DVZ wordt overlegd.

4.4. De Raad wijst erop dat er *in casu* ernstige aanwijzingen voorliggen dat verzoeker een ernstige psychologische of psychiatrische problematiek kent, dewelke mogelijks een impact zou kunnen hebben gehad op het verloop van het persoonlijk onderhoud en op verzoekers mogelijkheid om volwaardige verklaringen af te leggen omtrent elementen uit zijn leefwereld en regio van herkomst en verblijf. Bepaalde omissies of tegenstrijdigheden zouden kunnen te wijten zijn aan zijn psychologische toestand. Voor de beoordeling van de vraag of verzoeker in staat is geweest om aanspraak te kunnen maken op zijn rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in de relevante bepalingen van de Vreemdelingenwet, is het vereist om een volledig, en bovenal medisch onderbouwd, beeld te kunnen krijgen van deze psychologische toestand. Het komt hierbij noch aan de commissaris-generaal of de *protection officer*, noch aan de Raad – die allen niet medisch geschoold zijn – toe om te speculeren over de precieze aard van de mentale problematiek van verzoeker en of zijn tegenstrijdige verklaringen kunnen worden weggezet als *“onwaarachtige verklaringen [die] meer doorzetting en luciditeit [vragen] dan correcte [verklaringen] die gemakkelijker te onthouden zijn gezien ze steun vinden in de realiteit”*. Zolang geen duidelijkheid bestaat over de precieze aard van verzoekers medische problematiek, kan ook niet worden beoordeeld of de geboden steunmaatregelen, zoals deze in de bestreden beslissing kunnen worden gelezen, *in casu* toereikend waren.

4.5. Artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet houdt in dat verzoekers die als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

4.6. Verzoekers die bijzondere procedurele noden hebben, worden dus best als dusdanig herkend voordat een beslissing door het CGVS wordt genomen. Het betreft hier een inspanningsverbintenis in hoofde van het CGVS (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 55). Daarom wordt een verzoeker om internationale bescherming verzocht een vragenlijst in te vullen bij het begin van de procedure om zijn eventuele bijzondere procedurele noden te bepalen, en dit in toepassing van artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg gebeurt *“een (eerste) identificatie (...) op basis van een vragenlijst”* waarin de verzoeker op omstandige en precieze wijze zowel medische als niet-medische elementen moet aanbrengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken. Hierbij wordt de medewerkingsplicht van een verzoeker benadrukt, van wie verantwoordelijkheid wordt verwacht in het aanbrengen van dergelijke elementen (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 55).

4.7. Evenwel dient de graad van medewerking en verantwoordelijkheid in hoofde van een verzoeker beoordeeld te worden in het licht van zijn individuele omstandigheden. Van een verzoeker met zware mentale problemen kan immers niet dezelfde graad van medewerking en verantwoordelijkheid worden verwacht om elementen aan te reiken die blijken geven van bijzondere procedurele noden.

4.8. Daarnaast wijst de Raad erop dat waar er sprake is van een inspanningsverbintenis om bijzondere procedurele noden te herkennen, er logischerwijze ook in hoofde van de commissaris-generaal een samenwerkingsplicht rust.

4.9. De Raad stelt *in casu* vast dat er geen enkel medisch attest van een geneesheer voorligt, waarin een duidelijke diagnose van de psychologische/psychiatrische problematiek wordt gesteld, waarin wordt aangegeven welke behandeling en medicatie verzoeker precies neemt en wat de eventuele concrete impact van de medische problematiek is op de mogelijkheid om volwaardig deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming en om coherente verklaringen af te leggen. Dit gebrek aan een gedetailleerd medisch attest lijkt een tekortkoming in de medewerkingsplicht van verzoeker te impliceren. Dit gebrek kan – in de gegeven omstandigheden – evenwel geen afbreuk doen aan de noodzaak om een volledig en correct beeld te krijgen van verzoekers medische problematiek. De commissaris-generaal,

noch de Raad, kunnen negeren dat er wel degelijk concrete indicaties voorliggen van een medische problematiek, waaronder de verklaringen van een centrumarts en een centrumdirecteur, evenals van een verzoek tot collocatie door de Procureur des Konings. In deze kan evenmin voorbij worden gegaan aan de procedurele eigenheden van huidige zaak, met name de omstandigheid dat verzoeker wordt vastgehouden in een gesloten centrum, dat de beslissing bij voorrang werd getroffen en dat huidig beroep wordt behandeld via de versnelde procedure van artikel 39/77 van de Vreemdelingenwet. Het argument van verzoekers raadvrouw ter terechtzitting, dat zij gelet op de beperkte tijdspanne er nog niet in geslaagd is om bijkomende medische stukken te vergaren, is niet onaannemelijk noch onredelijk.

4.10. Verder blijkt uit de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal geen toepassing heeft gemaakt van de, in artikel 48/9, § 2 van de Vreemdelingenwet, voorziene mogelijkheid om een medisch onderzoek te gelasten door een ambtenaar-geneesheer of een andere bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, aangewezen door de minister of zijn gemachtigde, die vervolgens aanbevelingen verstrekt over het verloop van de procedure en de bijzondere procedurele noden die desgevallend in acht moeten worden genomen (*Parl.St. Kamer, doc. nr. 54-2548/001, p. 56*). Dergelijk medisch onderzoek betreft weliswaar slechts een mogelijkheid – waarbij de Raad de commissaris-generaal ook geenszins kan gelasten over te gaan tot een medisch onderzoek – doch de Raad brengt in herinnering dat er in hoofde van de commissaris-generaal een inspanningsverbintenis rust om verzoekers die bijzondere procedurele waarborgen behoeven als dusdanig trachten te herkennen en de commissaris-generaal bijgevolg ook aan een samenwerkingsplicht moet voldoen. De Raad wijst er ook op dat de mogelijkheid om een medisch onderzoek te gelasten door de wetgever als een nieuw mechanisme werd ingevoerd dat in bijkomende mate bijzondere procedurele noden kan identificeren (*Parl.St. Kamer, doc. nr. 54-2548/001, p. 56*). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de wetgever heeft voorzien dat niet elke arts, psychiater of beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg de nodige expertise heeft om aanbevelingen te verstrekken over het verloop van de procedure en de bijzondere procedurele noden die desgevallend in acht moeten worden genomen, en aldus om die reden in artikel 48/9, § 2 van de Vreemdelingenwet heeft voorzien dat een ambtenaar-geneesheer of een andere bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, aangewezen door de minister of zijn gemachtigde, deze aanbevelingen kan verstrekken.

4.11. Van de commissaris-generaal mocht, gelet op de specifieke omstandigheden van deze zaak, dan ook worden verwacht dat hij, wat betreft het identificeren van de precieze draagwijdte en ernst van de medische problematiek evenals de impact hiervan op de mogelijkheid om verklaringen af te leggen, zijn inspanningsverbintenis en samenwerkingsplicht voldoende ruim invulde en desgevallend bijkomende inlichtingen zou trachten te bekomen.

4.12. Gelet op wat voorafgaat en rekening houdend met de bijzonderheden van huidige zaak, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal alsook de advocaat van verzoeker *in casu* hun samenwerkings- en medewerkingsplicht te beperkt dan wel onvoldoende hebben ingevuld ten nadele van verzoeker, waarbij weliswaar ook begrip kan worden opgebracht voor de beperkte tijdspanne om bewijsstukken te vergaren in de context van een versnelde procedure. Daardoor is er geen duidelijkheid gekomen over verzoekers situatie. De onduidelijkheid en twijfel omtrent de precieze toedracht van verzoekers mentale problematiek, en de mate waarin verzoeker bij machte kan worden geacht om het persoonlijk onderhoud te volbrengen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen, dient in het voordeel van verzoeker te spelen.

4.13. In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat *in casu* een verder onderzoek naar bijkomende procedurele noden in het licht van verzoekers mentale problemen zich opdringt. Zulk onderzoek moet tevens toelaten na te gaan of in het kader van de geloofwaardigheidsbeoordeling nood is aan een verdere verschuiving van de bewijslast naar de commissaris-generaal omwille van verzoekers mentale problemen, evenals of bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming, verzoekers mentale problemen in rekening moeten worden genomen.

4.14. Het komt aan beide partijen toe om in deze samen te werken zodat hierop een duidelijk zicht kan worden geboden.

4.15. Aangezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert en gelet op de grenzen van ondervraging ter terechtzitting, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

4.16. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 maart 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES